
Η Εθνικοσοσιαλιστική φιλανθρωπική οργάνωση Lebensborn βοηθούσε ανύπαντρες και οικονομικά αδύναμες μητέρες.

Η φιλανθρωπική οργάνωση του Lebensborn (Θαύμα της ζωής) βοηθούσε ανύπαντρες και οικονομικά αδύναμες μητέρες.

Η ιδέα του Lebensborn γεννήθηκε εξ αιτίας της ανάγκης να βοηθηθούν ανύπαντρες και οικονομικά αδύναμες μητέρες. Η οικογενειακή ζωή και η μητρότητα ήταν υψηλή προτεραιότητα της κυβέρνησης του Χίτλερ.

Οι οικονομικά αδύναμες μητέρες, έγιναν αποδεκτές και από αυτά τα νοσοκομεία, και καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια για τη διευθέτηση των επακόλουθων γάμων με τους βιολογικούς πατέρες και η οργάνωση προσέφερε περαιτέρω φροντίδα στο βαθμό που ήταν απαραίτητη.

Το Lebensborn ήταν από τις πιο παραδειγματικές φιλανθρωπικές οργανώσεις της εποχής του. Ιδρύθηκε το 1936 και **δραστηριοποιήθηκε σε 18 νοσοκομεία. Αυτά χρησίμευσαν και ως προσωρινά σπίτια για ορφανά.**

Οι εγκαταστάσεις, βεβαίως, δεν ήταν διαθέσιμες σε όλες τις γερμανικές γυναίκες. Στην πραγματικότητα **υπήρχαν φυλετικές απαιτήσεις και έπρεπε να παρασχεθεί η απόδειξη της Γερμανικής καταγωγής , συμπεριλαμβανομένων και των τεσσάρων παππούδων.**

Αυτός είναι ο λόγος που τα περισσότερα παιδιά του προγράμματος είχαν μπλε μάτια και ξανθά μαλλιά, αλλά αυτό δεν σήμαινε πως αν είχαν άλλα χαρακτηριστικά το μωρό θα ήταν λιγότερο αγαπητό.Το πιο σημαντικό ήταν να προερχόταν από Γερμανούς γονείς.

Ότι ο Χίτλερ ήθελε μόνο μπλε μάτια και ξανθιά είναι ένα ψέμα και προπαγάνδα κατά των Γερμανών.

Χρηματοδοτήθηκαν εξ ολοκλήρου από μηνιαίες συνεισφορές των μελών της SS.

Κατά τη διάρκεια των πολέμων, μέχρι το 90 τοις εκατό των γυναικών γέννησαν ήταν σύζυγοι στρατιωτών και αξιωματικών του στρατού, του ναυτικού και των αεροπορικών δυνάμεων, γι 'αυτό και ως επί το πλείστον οι γυναίκες ήταν ανύπαντρες και ελεύθερες μητέρες, καθώς όταν άρχισε ο πόλεμος οι πατέρες των παιδιών είχαν πεθάνει.

Η Είσοδος ενός απο αυτα τα μαιευτήρια

Όσον αφορά την κατηγορία ότι το

Lebensborn συμμετείχε σε πρόγραμμα γερμανισμού των παιδιών που απήχθησαν από τα κατεχόμενα εδάφη, το στρατιωτικό δικαστήριο των ΗΠΑ δεν βρήκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Αντίθετα, διαπίστωσε ότι η πολιτική του Lebensborn ήταν να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να φέρει τα ορφανά παιδιά μαζί με τους επιζώντες δίπλα τους.

Τα παιδιά που μεταφέρθηκαν στις εγκαταστάσεις των ορφανοτροφείων του Lebensborn από άλλους οργανισμούς έλαβαν πάντοτε την καλύτερη δυνατή φροντίδα. Δεν υπήρξαν καμιά περίπτωση σκληρότητας ή σεξουαλικής κακοποίησης.